

Beretning fra syvende pladsen til Storebæltsmesterskabet som blev afholdt i Kerteminde i weekenden den 20- 21. august 2016

Egentligt var det slet ikke meningen, at Nadia FD768 skulle deltage i Storebæltsmesterskabet i år, men pludselig flaskede alt sig, og i sidste øjeblik fik vi tilmeldt Nadia til Storebæltsmesterskabet med Kim, Kjeld og Thomas som besætning.

Da weekenden nærmede sig, troede vi som så mange gange før, at vi i ro og mag kunne pakke båden og komme af sted til Kerteminde i god tid. Men der er ikke meget nyt under solen. Fredagen blev lige så stresset, som den plejer, og vi nåede kun lige den sene spisning kl. 20.30, da vi ankom til Kerteminde. Til gengæld blev vi budt hjerteligt velkommen med aftensmad og en tår øl. Menuen bestod af krebinetter med tilbehør, som for øvrigt var min yndlingsret, da jeg var barn. Meget, meget lækkert.

Efter maden gad vi ikke klargøre båden, men besluttede at lade den stå uberørt til søsætning lørdag morgen.

Thomas og Anette havde fået logi i Dittes sommerresidens. Så Kjeld og jeg begav os mod den sidste ledige hytte, som vi havde fået fingrene i på Kerteminde campingplads. Som de fleste nok husker, var der i de dage meget på spil for håndboldherrerne ved OL i Rio. Og den fredag gjaldt det semifinalen mod Polen. Der var ingen TV i hytten, men Kjeld havde en iPad, så vi talte om at stå op midt på natten og følge herrernes bestræbelser på at nå finalen. Men fornuften sejrede, og vi blev enige om at snuppe resultatet i nyhederne lørdag morgen. Det var trods alt vigtigere, at vi var friske til weekendens strabadser på vandet de næste dage. Og skulle herrerne nå finalen, kunne vi jo sagtens nå hjem og se kampen søndag aften.

Det med nattesøvnen skulle vise sig at være en klog beslutning. Forholdene på vandet var (jeg fristes til at sige "som sædvanligt") meget vanskelige; store trykforskelle og en meget springende vind overalt på banen. Måske med en anelse fordel på højre side af banen, for det var der, alle andre kom frem. Men ikke Nadia. Vi fandt aldrig noget system på banen og måtte famle os frem det meste af dagen.

Vi var tre både fra Jægerspris, der var mødt op til Storebæltsmesterskabet. Ud over os selv havde John Wulf og Gustav Nielsen også taget turen over bæltet. Men her stopper det ikke, for det var ikke kun med kapsejlere, at Jægerspris var præsenteret. Vores faste dommerteam, Hans Friis og Bjørn Stephensen, var hyret ind af Kerteminde til at styre to store kapsejladser, idet der udover Storebæltsmesterskabet for Nordisk Folkebåd også blev afholdt DM for L23. Hans skulle lede DM'et, og Bjørn fik sin debut som baneleder på folkebådsbanen.

Og hvilken debut. Hvis vi synes, det var svært at finde rundt på banen, tør jeg ikke tænke på, hvordan det så har været at lægge banen. Der var da også både ris og ros til Bjørn. Lidt

ris for nogle fejl i startprocedurerne, og måske en start der burde være startet om. Men ellers tager vi hatten af for ham. Den debut kan han sgu sagtens være sig bekendt. Og i Jægerspris kan vi være både stolte og glade over, at vi kan stille med to så kompetente baneledere som Hans og Bjørn.

Efter dagens sejladser var det tid til de obligatoriske molebajere og repriser på løgnehistorier. Som altid et rigtig hyggeligt event. Middagen blev igen indtaget i sejklubbens restaurant, da DM-sejlerne havde indtaget klubhuset. Menuen var denne gang fynsk æggekage med flæsk a'la flæskesvær og diverse tilbehør. Måske en lidt utraditionel aftensmad (men nu var vi jo også på Fyn) Til gengæld var der fin dessert med pandekager og is. (Efter DM-middagen i Skovshoved bliver man vel lidt optaget af, hvad der bliver serveret rundt omkring)

Søndagens sejladser lignede lørdagens. Igen med store trykforskelle og springende vind overalt på banen ... og flot solskin! Det lykkedes dog Nadia at finde lidt bedre rundt på banen, hvilket resulterede i, at vi avancerede til en samlet 7. plads med ret til at skrive historie.

Endnu en gang (fristes man til at sige) blev stævnet afgjort i protestlokalet. Og endnu en gang måtte Søren med Erik og Alex i Cirkeline FD 873 se sig degraderet fra en 1. plads. Denne gang til andenpladsen.

I skrivende stund kender jeg ikke detaljerne, som afgjorde protesten. Men de to både, som var involveret i protesten fik begge tildelt en DSQ. Resultatet af protestbehandlingen betød samtig, at team Tibbe Tit; Brian, Michael og Claus overtog førstepladsen og nu kan kalde sig Storebæltsmester oveni en masse andre titler. Tredjepladsen blev indtaget af Erik, Christian og Bent i FD 952

Og så var der lige en OL-finale i herrehåndbold, der skulle overstås, for drengene klarede jo Polen. Den havde vi set frem til at skulle nyde hjemme i ro og mag ovenpå en lang sejlweekend. Men på grund af protestbehandlingen trak præmieoverrækkelse ud, og ud, og ud ... og ud. Håndbold eller ej, så bliver vi altså og hylder vinderne og hjælperne og stævnets arrangører for et super godt stævne. Men det betød også, at hjemturen i ro og mag blev meget mere i retning af vildt jag.

De sidste 20 km inden Jægerspris måtte Kjeld have iPhonen frem og livestreame kampen samtidig med at han forsøgte sig som kommentator. Hvordan det gik, undlader jeg at kommentere. Og jeg vil nok også helst undlade at kommentere, hvordan båden stod på traileren for ikke at tale om masten. Den får I måske en anden gang. Men de danske håndboldherrer blev OL-vindere og tog guld og nationen med storm. Se det er ganske vist!

Vi ses i Kerteminde igen til næste år. Både til Guldpokal og Storebæltsmesterskab. Hytten er bestilt.

Sejlerhilsener fra Nadia 768 Kjeld, Thomas og Kim